

"EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.— " " 4.50 "
za četrt leta " 1.50: " " 2.25 "

Z "Novičarjem" vred:

za vse leto gl. 7.—
" pol leta " 3.50
" četrt " 1.75

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 6 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglasi in oznanila se računajo po 8 nov vrnitve v petito; za naslova z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne sahalvale, oemrtlice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo Piazza Caserma št. 2. Odpriete reklamacije o proste poštnine

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V edinstvo je meč.

Pri čem smo?

IV.

Mi tržaški Slovenci smo torej na jasnem, pri čem da smo: pogled v bodočnost kaže nam sliko, za las slično sliki iz minolosti. Mi se pa ne čutimo prevarjene v svojih nadah — sbok česar tudi ne tujujemo —, ker nikakih nad tudi gojili nismo, ko se je razpustil prejšnji mestni zastop.

Mi vemo torej, pri čem smo, a posnamo tudi nekoga drugega, ki ima ravno toliko ali pa še več razlogov premotrivati vprašanje: pri čem smo? Ta "drugi" so oni činitelji, katerim je dolžnost čuvati in negovati tisti čut, kojega smeta in morata zahtevati od vsega prebivalstva, brez razločka narodnosti — cesar in domovina: čut zvestobe in brezpogojne udanosti. Odgovornost tistih ki nosijo na svoji vesti to dolžnost, je velikanska. Menda nismo rekli preveč, trdeč, da imajo dotičniki povoda dovolj povprašati se: pri čem smo? Te svoje dolžnosti zavedati se morajo tembolj, ako pomislijo na stalno, neovržno in vsestranski pripisano resnico, da dogodki v Trstu niso le lokalno-tržaškega pomena, ampak vesoljno-avstrijskega.

Država in dinastija že zato ne moreta biti malomarna gledé na dogodke in političke pojave v mestu našem, ker nam je Trst jedino svetovno tržišče, in je torej trgovinski in gospodarski razvoj vseh družih pokrajin tesno spojen z usodo tega mesta, sbok česar je vprašanje: kdo odločuje v Trstu, kdo določuje smer našemu javnemu življenju? — neprecenljive važnosti za vso državno

skupnost. A Trst ni le trgovinski emporij države, ampak je tudi postajanka, na našem jugu najbolj eksponovana (izpostavljena) neprijaznim, nevarnim in celo — sovražnim vplivom. Zemljepisna lega našega mesta je taka, da so njega vrata odprta na stečaj tistim — kako naj povemo na kratko? — "idejalom", katere smemo smatrati kot skrajno protislovje državnih koristij.

Mi nečemo sumničiti nikogar in nobena stvar na svetu se nam ne stodi tako, kakor denuncijanstvo in ogleduštvo. Zato nečemo s prstom kazati na nikogar, ali kot zvesti in domoljubni državljani smemo zahtevati od tistih, kojim je naloga čuvati naš skupni interes, da na podlagi fakt, dejstev in obče znanih in neutajljivih dogodkov izrečejo — kakor se pristaja zaresnim in vestnim možem — nedvoumno in jasno sodbo o odnošajih naših; a ta sodba ne more se glasiti drugače, kakor da obstoječe razmere in prevladajoče čustvovanje nikakor niso taki, kakoršne bi smeli zahtevati od mesta, ki si je nadelo ponosno in častno ime — "la fedelissima".

Ali da govorimo jasno: irredentističke težnje pognale so vsaj mej jednim delom prebivalstva tako divno v klasje, da se ta resnica tudi od izvestnih krogov niti ne poskuša potajiti. Ali na Dunaju so si prikrojili svoje posebno načelo za naše tržaške razmere: izganjati hočejo hudiča z belcebubom. Bog sam vedi, kam so šli na posodo po to načelo!

Vsaj bi se človek smijal, ko bi ne bilo tako grozno žalostno in ako ne bi šlo za kožo tudi nam. Na Dunaju argumentujejo baje — tako se nam je poročalo —

lako-le: "V Trstu imamo res irredentizem in ta je pravi belcebub; ali tam imamo tudi panslavizem, ki pa je pravi hudič; ali ni po takem dobro, ako irredentistiški belcebub izžene dosta bolj nevarnega hudiča panslavistiškega?!"

Tako se nam je poročalo z verodostojne strani — in človek bi se ne jokal in smijal kar hkratu?! Toda bodimo pravični in priznajmo resnici na ljubo, da bi imela tudi ta dvonožna argumentacija nekaj za-se, samo, žal, da šepa na jedni nogi: panslavistiška noga šepa prav odločno. Ne, saj to ni noga: to je le prava pravcata bergla v porabo izvestnim političkim mrtvoudcem. In tako cvete pri nas že leta in leta nezmišl, da istiniti, arboriti, brezobzirni in nenasitljivi irredentistiški belcebub proganja in izganja panslavistiškega hudiča, kateri poslednji pa je za las podoben strahu, o katerem vemo, da je v sredi votel, na okoli ga pa nič ni. Ali se ne pravi to slepe miši loviti?! In to lovenje slepe miši je pri nas načelo.

Dá: naš "panslavizem" je tista pošast, ki ne da miru ni po dnevu ni po noči vsem tistim, ki verujejo v političke strahove. Kakor razburjena fantazija lehkovernim in nevednim ljudem, tako slikajo naši nasprotniki vsemu svetu grozne pošasti v podobi panslavizma. Gotovo bi pa bili v zadregi ti naši nasprotniki, ako bi zahtevali od njih, da primerno utemele svoja obrekovanja.

Kakor se mi lahko sklicujemo, kadar govorimo o laški irredenti, na izvestna fakta, na nedvoumne pojave, na dobro znane in ponavljajoče se dogodke, tako bi morali

obmolkniti oni, ako bi mi zahtevali od njih, da navedejo jedno samo istino v dokaz našega političkega panslavizma.

Zdravi egoizem in opravičena želja po národni samoohrani nas silita pač, da naglašamo pri vsaki priliki svoje narodne pravice ter da želimo zvesto služiti svojemu vladarju, ne da bi v ta namen morali zavreči narodno svojstvo svoje. Gotovo pa more le zla volja slikati te naše težnje kot — panslavizem. Protestovati moramo torej z vso odločnostjo proti temu, da se hočejo naša prizadevanja za osiguranje narodne bodočnosti svoje — koja prizadevanja so oprta na obstoječe zakone — postavljati v jedno in isto vrsto laško z irento! Kakor pričajo fakta o obstanku laške, Avstriji sovražne iredente, tako govori vsa zgodovina o nepremakljivi zvestobi naroda slovenskega do države in dinastije. Temu pohlevnemu, dobremu, udanemu in lojalnemu narodu slovenskemu podtikati veleizdajstvo, to je drzno, peklensko početje. In krvaveti mora temu dobremu narodu srce, ko vidi, kako se mu žalijo najvetejša čutila v namene, ki utognejo služiti vsemu drugemu, avstrijskemu patriotizmu pa gotovo ne.

To zavijanje resnice je pogubno, ker vliiva srčnost in pogum v srca onih, ki nas črtijo uprav radi naše avstrijske zvestobe.

Zato pa prosimo slavno vlado najiskreneje, da si tudi ona odgovori na vprašanje: Pri čem smo? — da tudi ona začne mirno krvjo, brez predsodkov in prepotrebno objektivnostjo motriti tukajšnje javno življenje. Le nekoliko dobre volje treba v to, da preišče srca in obisti raz-

PODLISTEK.

Nova metla.

(Prizor iz življenja živalskega.)

Osebe: Pajk, Muha, Komár, Mušica. Godi se v neki palači na Slovenskem, prizorišče je nova v kot postavljena metla.

Prvi prizor.

Pajk (prikorači iz daljave ter obstane pred metlo). Aha, to pa to: nov objekt mojemu duševnemu delokrožju — krasna, nova metla! Komu se imamo zahvaliti za to pozornost? Skoro, da bi uganil, pa rajše ne ugibam... hop na njo! — Toda počakaj, ne prengliti se, — morda je pa kaka zvižaja, kaka zanjka ta "nova metla"... ako bi si jaz to stvar premislil... ni li tu okoli skrita kje kaka "višja moč"? Da bi jo le zamogel ugledati, a je tako grozno temno v tej — dvorani in toliko tajnih kotov — prav ničesar ne zapazim. Bã! proč s premisleki, proč s halucinacijami — na-njo! — Tako, zdaj smo v svojem novem domu, v svoji novi — rezidenci! Ha, ha, kako se človek dobro počuti na taki novi metli! Hi, hi! Naj le pridejo, moji podaniki, da vidijo mojo slavo, pokažem jim, kaj premorem — to se bodo klanjali! Aha, so že tu!

Drugi prizor.

Prejšni in Muha.

Muha (v črnem fraku, pribrenči). Hajnce! tu notri je pa tema, morda zato, ker smo bili tako dolgo vajeni

svitlobe? (ugleda metlo in pajka). Ušt! kaj pa to?

Pajk (se zadere). Rešpekt, Muha!

Muha (se vstraši). Ježeš, kdo se pa dere?

Pajk. Na kolena pred-me!

Muha (se globoko prikloni). A tako: Vaša ekscelenca, moj najponižniši poklon!

Pajk. Ali ne veš kdo sem?

Muha (v zadregi). Kdo? — Vaša ekscelenca, ne razločim tako dobro — ta grda tema in moja kratkovidnost...

Pajk. Pa priđi bliže! —

Muha (odskoči). Ne, ne, ne, ne...

Pajk. Ali me še vedno ne izpoznaš?

Muha (kakor gori). Da — ne — da: — človek niste, to se Vam pozna na obrabi — kdo pa ste, gospod.

Pajk (patetično). Jaz sem čisto navadna golazen, ako se vzame, a v tej situaciji sem nekaj nenavadnega — nekaj, kar me diči in usiljuje mojim podložnim rešpekt...

Muha (za se). Čudno, meni prav nič!

Pajk. Kje so drugi?

Muha. Takoj bodo za manoj — že so tu!

Tretji prizor.

Prejšna. Komár in Mušica.

Muha (natihoma). St, previdno!

Pajk. Rešpekt!

Komár (klanjaje se). Najponižniši

Mušica (poklon — ekscelenca!

Pajk. Da Vam brez ovinkov nazna-

nim: izvoljen sem predsednikom našega

občestva in danes sem zasel svoj novi prestol: nova metla, na kateri sem zasel svojo rezidenco, je ob enem simbol mojega novega poklica, mojega novega dostojanstva. Mnogoterim morda od Vas golazni ni po volji moja izvolitev, kar opazujem zlasti na obrabi kisle Mušice, ali to me v izpolnjevanji moje stanovske strogosti kar nič ne bobe motilo. Nasprotno! Čem več kisljih obrazov, tem hujša moja oblast, kajti — kislina posebno prija mojemu želodcu. To si zapamтите! Na Vas bode, ako pridobite v meni milostnega gospodarja ali neizmerne tlačitelja; a v poslednjem slučaju, to Vam zagotavljam, dejati hočem v koš samega rimskega Nerona! Agricola, Dijokleijan, Atila in Bismark ter Mustafa paša so proti meni uboge mušice! Toliko za danes in sporočite to vsem mojim poddanikom — a gorje Vam, ako bi me nosili po časa opisih in mojo grdo osebo grdili še bolj — dam Vas poklati, ako Vas ne morem sam, do poslednjega, do zadnjega! S tem sem izpolnil svoj nastopni program in dodajem samo i to: mišljenja mojega ne prekucne nikdo i če se upira nanj 365 dni — kajti mišljenja jaz sploh ne poznam, marveč ostanem to, kar sem bil in bom: mrčes — mrčes in vedno le mrčes! — Vale! (jame presti pajčevino, tako, da omreži vso metlo).

Četrti prizor.

Muha, Komár, Mušica (se odtegnejo v kot).

Muha. Zdaj smo čuli. Hm...

Komár. In česa nam je sklepati iz tega?

Mušica. Da je gospod grozovit — ako bi se ga kdo bal!

Muha. Na novo metlo se upira. Komár. Seveda, ta mu je začit — kako dolgo?

Mušica. Dokler se je ne naveliča, ali se kaj drugega pripeti — poznamo to! Muha. Nič mi ni kaj po volji, skušajmo se ge iznebiti!

Komár. Ako bi se ga le mogli?

Mušica. Nič laglje nego to!

Muha. } Svetuj!

Komár. } Mušica. Ni je višje moči na zemlji, da bi ne bila podložna še višji moči.

Muha. } Ne umejeva te.

Komár. } Mušica (tajnostno). Znata-li kaj storimo? V veži stoji palače čuvaj, silno strog, a pošten mož. K njemu se podajmo in mu sporočajmo, kaj smo ravnokar izvedli. Grmimo in trobimo mu na ušesa — vidva na levo — jaz na desno, tako dolgo, da nas mora uslišati. Nato bode zgrabil metlo in gorje bahatemu grozovitnežu, ki si ravnokar še domišlja, da je nepremičen komet in metla njegov rep, s katerim bode razsipal žarke svoje oblasti po našem obzorji, dokler se mu bode zdelo! Ali sta zadovoljna?

Muha. } Sva! Živijo! Takoj se na-

Komár. } potimo k čuvaju!

(Vsi trije se objamejo in sfrčé skozi okno pojoč.)

nim strankam, obstoječim na Primorskem, da pogodi nakane teh strank, njih prave težnje in njih konečne cilje. Le nikar ne zamenjevati potuhnjenosti, izviraajoče iz golega oportunitizma — in te je vse polno uprav pri nas — a konečnimi cilji, kajti to ne velja, ako mi kdo v hipu ne kaže svojih zob, ker ne sme, ampak glavna stvar so konečni cilji, za kojih uresničenje dela dotičnik. Na to stališče naj se postavi slavna vlada in s tega stališča naj sodi nas in — druge. Take sodbe se nimajo bati Slovenci, ker ne poznajo potuhnjenosti, ker so njih nameni odkriti in pošteti, ker nosijo svoje srce na jeziku. Kakor nismo veleizdajalci z besedo, isto tako nismo izdajalci v svojem srcu. Skrajni čas je, da se nehajo neosnovana sumnjičenja. A vlada je v prvi vrsti poklicana, storiti konec žaljenju naših svetih čustev, kar doseže lahko s kratko, a slovesno izjavo: da panslavistov — v Trstu ni. Poštenje našega naroda ima pravico zahtevati tako zadoščenje!

Tri želje.

Bilo je lepega dne, ko se napotim iz K. na Krasu v prelepo O., da si zopet ogledam prekrasni kraj, ki je se svojo lego in se svojim čarodivnim razgledom znan daleč po svetu. Radoval sem se že za jutro premili naravi, prijaznim obrazom sodeželanov in, čeravno bilo je sredi avgusta, dobremu zraku.

Kmalu raznesla se je vest, da je moja osobica došla v kraj, ko me popoldne obkrožijo mili prijatelji moji in prijatelji našega naroda. Sebrali so se tudi nekateri vrlo znani prijatelji iz bližnje okolice in celó s prekrasnega D.

Bila ni veselica, niti beseda, pogrešali smo napitnico, pogrešali Lukulovega obeda — a srce srca je velevalo, da smo „svoji med svojimi“, da smo „Slave mi sinovi!“ Tu si videl duhovnika, tam posvetnjaka, tu gospodičino, gospo, tam pomorskega povojnika. Vse le jedne misli, jednega duha in jednega prepričanja.

Govorili, a prav za prav pomenkovali smo se mnogo, premnogo, in ura za ura potekla je hitro, da nam je došla 7 ura popoldne in smo se zopet razšli na svoje razne kraje.

„Tri želje“ pa so se rodile v tem lepem zboru, katerih prikrivati nočem nikar ljubemu občinstvu „Edinosti“, ker menim, da bi se bile tudi sprejele z ogromno večino velikanskega, na tisoče broječega tabora slovenskega naroda. Te skromne „želje“ naj bi pa bile v prevdarek vsem onim domorodcem, katerim je mogoče kaj storiti, da postanejo „meso“.

V prvo govorilo se je mnogo in obširno o letnem zborovanju „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Sežani. V občem povdarjala se je krasna sloga, ki je vlada pri tem shodu, ki nam je morda (?) zopet jasna priča, da se je pri nas polegla zasebna strast, ki nas je hotela razdvojiti na dva tabora, nas razdvojiti na dve „ničli“, kateromu razdvoju bi se bil ves ostali neslovanski svet rogal, smejal in radoval. Pripovedovalo se je mnogo o zdatnem delovanju naše preljubljene družbe ozirom na Slovenstvo v Trstu in okolici in s ponosom govorilo se je o četverorazrednici pri sv. Jakobu v Trstu, ki vrlo in zdatno napreduje. Žalostjo pa smo se spominjali drugih tržaških Slovencev in tu se je rodila prva želja.

Ni ga kraja, ki bi bil bolj zanemarjen, kakor je Rocol. Tam prebiva še mnogo krepkega debela, mnogo zavednih Slovencev — a dan za dnevom propada naša sveta stvar. Ni ga „bralnega društva“, niti „pevskega društva“ — in tudi zavedni mestni Slovenci se le malo zmenijo za oni okraj. Nasprotnik pa ogromno dela in mladina naša, mladina slovenska, obiskovati mora italijanske šole, ker nima sloven-

skih. Tam bi bil kraj za jednorazrednico slovensko, ustanovljeno po družbi sv. Cirila in Metoda, tam kraj, da se ustanovi „Pevsko in bralno društvo“, tam kraj, kamor bi moralo zahajati večkrat tržaška razumnijaštvo! To tedaj prva želja!

„Pazimo, da storimo potrebno v ohranitev naše svete stvari v Rocolu!“

In zakaj bi tudi ne pazili, da odgajamo mladino svojo v svojstvu narodnem? Ali nam ni mnogo lepih knjig, izvrstnih pisateljev, občepriznanih učenjakov, vrlih pesnikov? Ali nam ni mati Slovenija porodila Stritarja, Jurčiča, Jenkota, Vodnika, Slomška, Gregorčiča, Aškercu . . . in našega po vsem slovanskem in neslovanskem svetu znanega velikana slovenske lirike, preljubljenega Prešerna? Da on, ravno on, bil je predmet drugemu oddelku našega pomenkovanja! Vsi bili smo le jednega menenja, da je to mož, kakoršen se le redkokrat rodi tudi ogromnoštevilnemu narodu. Odveč bi bilo, ko bi hotel opisati, kako navdušeno je govoril o njem vsakdor izmed olikane in za vse, kar je lepega, dobrega in svetega navdušene družbe! Pač pa je povdarjal prijatelj in kompare H., da je bil pred kratkim jako srečen, ker je bil po slučajni pozvan v svetlo družbo, v kateri sta bila knez H. in Princ T.—T., in v kateri je moral igrati tudi nekoliko svojih skladb. Pohvalila ga je odlična gospođa, a ob enem vprašala ga, kdo da je prvi pesnik slovenski. S ponosom se odreže kompare H.: „dr. France Prešeren“ a na zahtevu, da naj pokaže dela tega izvanrednega lirika, šel je težkim srcem na dom in prinesel revno, malo, zastarelo, na slabem papirju, se slabimi črkami tiskano jedino izdajo našega velikana! Sramoval se je on — sramovali smo se mi! Že časom, ko se je za dobe Jos. Jurčiča ustanovilo „Slovensko pisateljsko društvo“, govorilo in pisalo se je o lepem papirju, ki je že pripravljen za novo, krasno izdajo Prešernovih poezij in kje je sedaj papir, kje one želje, kje izdaja! Tu nastala je druga želja, želja tužna, britka želja, več nego opravičena. Ker smo že vdobili lepe izdaje Erjavca, Stritarja, Jurčiča, Gregorčiča, Levstika itd.: „Preskrbi nam slovensko razumnijaštvo lepo in dostojno izdajo Prešernovih poezij!“

Od prave lirike do petja je le majhen korak in tako tudi pri nas. Ko je prijatelj H. igral nekaj svojih krasnih kompozicij na glasovirju, ko nam je mešani kvartet zapel nekatere umetne pesni — govorili smo o petji med narodom. Z radostjo spominjali smo se pevskega društva v tržaški okolici, z radostjo omenili ogromno in za naše razmere preobilo število umetnih, salonskih skladb naših vrlih skladateljev — a rekli ob jednom, da se naš prosti narod veselil pri „besedah“, pri „javnih veselicah“ teh skladb — a da nima prav narodnih, lahko umljivih pesni, katere bi na potu k delu, z mesta itd. prepeval. Stareje, kakor „Pridi Gorenc“, „Kje so moje rožice“, „Luna sije“, itd., se več ne vadijo . . . in novih, ki bi bile prava narodna last postale, ni! Tako se godi, da večkrat naš mladeneč, naša mladenka popevke italijansko-narodne postale popevke!

Skladatelje imamo, pesnike imamo — v vse hoče le biti umetnim, salonskim. Naj nam bodo tu v izgled troglasovne pesni — a v duhu našega naroda. To sta posebno povdarjala gospođa F. in V., ki poučujeta nad 60 glasov močan pevski zbor, to je posebno povdarjal skladatelj in prijatelj H., ki je še prideljal: Jaz iščem in iščem povsod pripravnih tekstov; pri-poznam potrebo takih napevov in bi se takoj lotil dela, ko bi mi le došle jednake pesni v tekst“. Da, tu se je rodila tretja želja:

„Preskrbimo narodu v narodnem smislu zloženih, milih, krasnih, lahko umljivih in pripravnih pesni in napevov!“

To so toraj tri želje! Če bi bile slabe

— odpusti nam to mila slovenska potrebnost!

Na divnem Krasu, 18. avgusta 1893.

Lj . . . v.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Glede otvorenja državnega zbora prihajajo vsaki dan drugačne vesti; sedaj trde zopet, da se državni zbor ne snide v septembru, ampak početkom oktobra.

Čudeži se dogajajo na nebu: celó med Madjari se nahajajo možje, kateri bi hoteli, če že ne zveze, vsaj pa prijateljskih odnošajev do Rusije. Mej temi je poslanec Pázmándy, kateri je izjavil te dni, da se že nad 20 let bojuje proti prijateljstvu z Nemčijo. Trojna zveza nam naklada velikanske žrtve na krvi in davku. Zato je želel svojedobno pridobiti za državno idejo madjarsko ruski narod, tega voditelja nad 110 milijonov Slovanov, obdajajočih Madjare. Po menenju tega moža je odvisna usoda madjarskega od vprašanja, kako bo de možno rešiti slovensko vprašanje. Tembolj se moramo čuditi madjarskim srditežem, da tako brutalno in nezaslišano izživljajo one narodnosti, koje moramo prištevati onim „110 milijonom“. Je pač res: kogar hoče Bog pogubiti, ga udari s slepoto.

Vnanje države.

Iz Cutinja došla je velezanimiva vest, da je papež oficijelno pripoznal slovansko liturgijo črnogorskih katolikov ter da je dal natisniti več knjig z glagolskimi pisnami ter je odposlal knezu črnogorskemu.

Srbski kralj Aleksander prejel je letos za god nenavadno veliko čestitek, tako tudi od cesarja Frana Josipa in cara Aleksandra.

Srbska skupščina vsprejela je predvečeranjim v zadevi obtožbe prejšnjega liberalnega ministerstva vse predloge priiskovalne komisije ter izvolila 16 članov v državno sodišče.

Iz Plovdiva došla je vest, da je mej tamošnjimi pristaši sedanje vlade Bolgarske nastal hud pretep. Več oseb je ranjenih, jedna pa mrtva.

Ker francoski listi smatrajo velike nemške vaje v Lotaringiji kot izzivanje Francoske, ustrašili so se tudi nekateri italijanski listi ter grajajo prestolonaslednika, ker se hoče udeležiti omenjenih vaj kot gost cesarja Viljema. Drugi listi ga pa zagovarjajo seveda. Ta prepir mej italijanskimi listi znači vsakako, da dolí v Italiji trojna zveza nima toliko prijateljev, kakor trde nemške novine, ampak da je tudi v sosednem kraljestvu vpliv Francoske jako izdaten.

Jutri se bodo vršile volitve v francosko zbornico. Tem volitvam so pripisovali v obče veliko važnost, češ, da dokažejo, v koliko je panamski škandal škodoval francoski republiki. No, volilno gibanje samo — ki je bilo zelo mirno, veliko mirneje, nego je bilo pričakovati — daje slutiti, da so nasprotniki republike preveliko zidali na omenjeni škandal. V republiki je sicer res mnogo gnjilega, ali narod francoski je prepameten, da bi z vodo vred hotel bacniti v jarek tudi otroka, ki se koplje v njej. Protirepubličanske stranke že zato nimajo nikakega upanja do kakoršnih si bodi vspehov, ker iz njih vrst samih naraščajo prijatelji republiki in to po prizadovanju sv. Očeta samega. Ti bivši mornaristi, ki so se spoprijaznili z vladno obliko republičansko, nadeli so si ime „ralliranih“.

V Franciji zaključili so ubiljenje kandidatov za državno zbornico. Poslancev je 581, kandidatov pa 2000, toraj na izbéro.

Radi nemirov v republiki Argentinski (južna Amerika) odredila je vlada predvečeranjim dnem obsedno stanje.

Angleški „Daily Chronicle“ prinaša iz Peterburga zanesljivo vest, da je berlinska vlada ugodno sprejela razne predloge ruske vlade gledé carine. Nadejati se je zatoraj konca rusko-nemškemu carinskemu boju še pred oktobrom.

Nemiri u Indiji se bližajo svojemu koncu. V Bombayu so prodajalnice zopet odprte. Pozapri so 1500 oseb. Verskim nemirov mej Indiji in muhamedanci so različni vzroki, mej temi tudi ta, da muhamedani brezobzirno, kar na javnih ulicah, koljejo krave, katera žival je sveta Indijcu.

Različne vesti.

Njegova Veličanstva rojstveni dan

praznovali smo večeraj. Iz milijonov in milijonov src kipele so večeraj molitve, da nam Bog ohrani še mnogo in mnogo let ljubega, milega in pravega očeta. Vsaka stran zgodovine našega naroda priča plamenimi črkami o ljubezni in zvestobi národa slovenskega do svojega vladarja, in stara nezarzuljiva tradicija je pri nas, da je vsak dinastički praznik zajedno praznik vsega naroda. Ker se naša društva predsinóčnjem niso mogla udeležiti slavnostnega spreveda — in to zbok breztaktnosti, da ne rečemo kaj družega, z neke gotove strani — dolžnost nam je v imenu vsega slovenskega življa tržaškega, zlasti pa v imenu naših društev dati duška čutilom otroške ljubezni, brez-pogojne udanosti in one požrtvovalnosti, ki je že tolikokrat zadobila svoje posvečenje — na bojnem polju. Isto navdušenje, katero ju že nebrotokrat vihtelo meč za cesarja in domovino, prejšnja tudi danes naša srca in nam narekuje iskreni vzklík: Božja milost spremljaj in čuvaj našega vladarja, Frana Josipa I., na vseh njegovih potih.

Odbor pol. društva „Edinost“ bode imel svojo sejo jutri v nedeljo dne 20. t. m. ob 10. uri predpoludne v prostorih „Dei. podp. društva“. Na dnevnem redu bode posvetovanje radi peticije v zadevi užitninske črte, oziroma znižanja vinskega davka. K posvetovanju se povabljeni gg. odborniki njih namestniki, zaupni možje društva in tudi drugi, ki se zanimajo za to zadevo.

Odprti grobovi. Minoli torek opoldne umrl je v Ljubljani odlični pesnik in pisatelj slovenski, cand. prof. Fran Gestrin. Pokojni Gestrin pa ni bil samo talent, ampak tudi rodoljub v pravem pomenu besede, o čemer priča njega poslednja volja: volil je vse svoje premoženje — okulu 25.000 glđ. — do malega „Pisateljskemu podpornemu društvu“. Narod slovenski ohrani izvestno pokojnemu Gestrinu blag in hvaležen spomin. — Istega dne umrl je v Gradcu odvetniški kandidat in doktorand prava, Anton Bile. I on je bil navdušen sin svoje domovine, zvest narodnjak in kremen-značaj. Pokojni Bile je bil rodom Pivčan in je bil znan po vsej Notranjski, zlasti pa v Postojni. — Predvečeranjim po noči je umrl v Trstu okrajni glavar sežanski, gospod Simzig. Pokojnik je bil svoječasno okrajni glavar v Pazinu, od koder se je moral umakniti vsled ruvanja Lahonov. Ljudstvo ga je hvalilo sploh kot blago dušo. — Dne 13. t. m. je umrl slednjič v Pulju Gregor Semič, sin poštnega kontrolorja Josipa Semiča, obče priljubljenega in spoštovanega moža.

Odhodnica odličnemu članu dramatiškega odseka „Trž. Sokola“ in bivšemu blagajniku možke podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, gosp. Lacku Križu, odhajajočemu v Pulj, priredili so člani „Sokola“ in nekateri drugi rodoljubi dne 12. t. m. na vrtu „Narodnega doma“ pri Sv. Ivanu. Gosp. Križ si je stekel velikih zaslug za razvoj socialnega življenja mej tržaškimi Slovenci, kar so v krasnih besedah izražali razni govorniki. Mi bodedo sicer zelo pogrešali g. Križa — zlasti pri

„Sokolu“ nastane z njihovim odhodom praznata, katero bode težko popolniti —, a vender soglašamo s tistim govornikom, ki je rekel, da nam ne sme biti žal, da gre, ker gre na mesto, kjer ga bodo isto tako potrebovali, kakor smo ga potrebovali mi: četa puljskih junakov pomnoži se za jednega. Srečno torej in pa mnogo uspeha! — Hvaležno boležimo tudi, da je tamburški zbor svetoivanski krasnim udarjanjem nam naslajal poslednji večer, ki smo ga preživeli v družbi našega Lacka.

Obletnica razvitje zastave „Delav. podp. društva“ praznovala se bode jutri popoldne v vrtu „Mondo nuovo“ se sijajno veselico, pri kateri bodo sodelovali „Slov. pevsko društvo“ (peli se bodo možki in mešani zbori), telovadci „Tržaškega Sokola“ in godba. Tudi za drugačno zabavo je preskrbljeno vsestranski. Začetek ob 6. uri zvečer.

Iz Kanala se nam piše: Prihodnjo nedeljo, t. j. dne 20. t. m., vrnila se bode v Kanalu redka cerkvena slovesnost. Daroval bode namreč ta dan 88letni starček, prečastiti gosp. Anton Ukmar, (odlikovan že leta 1883 s priliki njegove slatice maše od Nj. Veličanstva z zlatim križcem s krono za zasluge) svojo dijamantno maso. V ta namen priredi v duhovščina cele Kanalske dekanije častitemu jubilarju sijajen banket, na predvečer pa namerava Kanalski tržani poveljevat redko slavnost z splošno razsvetljavo trga, bakljado, godbo, serenado, petjem, umetnim ognjem, pritrkovanjem zvonov in pokanjem z možnarji. O izidu te redke slovesnosti vam bodem že poročal.

Mi Kanalci pa Te prosimo ponižno, o mili dijamantni mašnik, da se pri Svoji dijamantni nekrvavi daritvi, katero Bož daroval prihodnjo nedeljo, spomniš v molitvi tudi nas. Zeinili se bodemo tudi mi s Teboj ter pošiljali pobožne vzdihne do Vsegamogočnega z gorečo molitvijo in in prošnjo, da bi Te ljubi Bog ohranil še mnoga leta zdravega in čilega med nami.

Za društvo „Radogoj“ nabrali so odlični rodoljubi povodom tridesetletnice Kranjske Čitalnice 1700 kron. Mej drugimi je daroval tudi naš Tržaški rodoljub in veleposestnik, g. Ivan Šabec, 200 kron. — Nadalje je daroval naš Tržaški mecen in plemeniti rodoljub, g. Fran Kalister, veliko svoto 5000 kron. — Slava darovalcem! — O „Radogoj“ spregovorimo nekoliko prihodnjič, a naglašamo že danes, da mu je namen preplemenit: podpirati potrebne dijake, da morejo dovršiti akademiske studije.

Tridesetletnica narodne čitalnice v Kranju slavila se je dne 13. t. m. na izredno sijajen način. Slavnosti se je udeležilo mnogo slovenskih društev in došlo je tudi mnogo brzogovornih čestitk. Slavnostni govor je govoril gosp. dr. Ivan Tavčar. Ljubljanski „Sokol“ je telovadil na javnem trgu in po telovadbi šlo je mnogo ljudij na pokopališče, kjer je društvo „Ljubljana“ zapelo par nagrobnic na grobovih pesnikov-prorokov: Prešerna in Jenka. Na večer je bil koncert.

Priporočila vreden domači umetnik. Za cerkev v Biljah pri Gorici izrazil je podobar gospod Tončič v Kamniku (Kranjsko) krasni, iz uramornega t. j. alabaster-cementa uliti podobi slovenskih blagovestnikov, svetih bratov Cirila in Metoda v nadnaravni velikosti.

Podobi vzbujati toliko pozornost in zanimanje, da obiskuje slednji dan mnogo odličnjakov atelijer umetnika, da si ogledajo izborno to delo. Zlasti duhovščina, ki je med obiskovalci danes že slovečega Kneippovega zdravišča v Kamniku, najogromniše zastopana, zanimiva se izredno za krasna kipa in nedvomno je, da priraste iz tega zanimanja za mladega začetnika mnogo dobrega. Tudi mi stojimo na njegovi strani in ga vsem cerkvenim predstojnikom kar najtopeje priporočamo, kajti Tončič poleg izbornega in solidnega dela tudi ni drag in si tudi iz tega obzira zasluži vsestranske pozornosti naših,

v tem pogledu merodajnih krogov. Umetnik si namerava svoj dosedaj jako skromni atelijer razširiti in mu treba zatoraj izdatne podpore po naročilih.

Iz oficijelnega poročila družbe sv. Cirila in Metoda. Zborovanje je otvoril g. prvomestnik Zupan nastopnim nagovorom: „Slavna osma velika skupščina! Priserčno pozdravljeni, častiti skupščinarji, došli danes k VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Sežano.

Letošnje upravno leto je naša družba, trudeč se za slovenskega šolstva blagor, storila prevažnih korakov naprej.

Tega, častiti, vas bodo prepričala današnja vodstvena poročila.

Naša družba vstraja po svojih pravilih na verski podlagi. — Le samo površen pogled v naše šole, častiti skupščinarji, bi vas tega prepričal, kako je družbi sveta vera prvi faktor pri odgoji mladine. — Če vam je pa pred očmi naše leposlovno delovanje, opozarjam vas uprav zadnje dni izale naše povesti „Ljubezen do mamice“. Ta povest je pravo zrcalo onega verskega duha, ki voje v vodstvu naše družbe. Vzemite jo, berite jo — in topilo se vam bo beročim čuteče srcé.

Naša družba se sme določno ponašati s svojo dinastično namero. Naše štiri brošure: „Cesar Franc Jožef“ — „Rudolf Habsburški“ — „Junakov“ I. in II. zvezek so glasna priča, kako da smo z ono besedo, ki ostane — širili ljubezen do cesarja in Avstrije svojimi spisi tako živim načinom, da se bo znabiti hvalila naša lojalnost še takrat, ko ne vas nobenega, častiti, ne mene in tudi naše družbe nič več ne bo.

Naša družba je po svojih pravilih domoljubna družba, trudeč se na podlagi materine besede za naravni razvoj slovenskega šolstva. A ob tem, ko skrbimo v obmejnih krajih za svoje, tujega ne želimo — mi ob skrbi za svoje spoštujemo tuje tako, kakor nam to velewa vera in olika.

Iz teh vzrokov, častiti, prodira ugled naše družbe, vodstvu v tolažbo — slovenskemu narodu pa brezdvombeno v zadostilo. (Tako je! dobro! in živio-klici).

(Dalje prih.)

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali so nekateri učitelji, zbrani pri orožnih vajah v Trstu v družbi z nekaterimi telovadci „Trž. Sokola“ 3 kr.

Da postane „pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah pokrovitelj „Družbe sv. Cirila in Metoda“, nabrali so v Solkanu dne 15. t. m. „Adrijaši“, odborniki čitalnice Solkanske in tamšnji g. župan gl. 5.63. — Domačini nabrali so v enak namen v gostilni „Pri rumeni hiši“ v Barkovljah 2 gl.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali dalje: Mlade Ljubljanske rodoljubkinje 15 kron; Štajerski domoljubi iz Slivniške okolice: gg. M. Kušar 2 kr. A. Grasseli, župnik Vidmajer, župnik Kozino, kapelan Kapler, Volovšek, Josip Lesjak, Jurij Lesjak, B. Sirk, S. Rataj, J. Bevc, Fr. Lesnikar, in pošiljatelj Fr. Kranjc po 1 krono skupaj 14 kron; v Grabatanji na Koroškem je daroval vč. g. dekan jedenkrat 6 gl. 50 kr., drugokrat 5 gl., cerkveni ključar Jožef Tavšič 1 kr. Neimenovan 1 kr.; v Žalci so nadalje darovali prve krone: g.dčna Mici Kifler, g.dčna Fani Grabnar, gg. dr. F. Mbyer, župnik Grušovnik, župan Šuler, Mikek, V. Janič, Wessely, Jakob Janič, Jug, Švajcar, Pričiček, skupaj 12 kr., ki jih je poslal g. Širca. Slovenci v Kočevji so poslali 11 kr. g. Vojteh Candelini v Kostanjevici daroval je 10 kr.; v Materiji so darovali prve krone: K. Kastelia, S. Kastelic, dr. Rybač, Počivalnik, Renko, Ropotec, Stanič, Bratina in pošiljavka g.dčna Linka Kastelic po 1 krono, skupaj 9 kron. V Opatiji so darovali prve krone: družina Tomičič iz Volovskega 5 kr., Zofija iz Opatije, Aučka iz Brucka in pošiljavka g.dč. Lina po 1 kr., skupaj 8 kr.; v Policah pri sv. Petru pri radgoni so darovali prve krone: Fr. Pranjidel, A. Tridav, L. Zemlič, J. Zemlič, J. Lančič in pošiljatelj Iv.

Stražiški daruje prvih 6 kron prvo potrebni družbi, g. Miha Pesjak v Kamni Gorici prvih 5 kron, dobitke stave pri Sokolski slavnosti in prva krona naimevanca pa iznaša 5 kr. v korist družbi. Prve krone so an darovali: g. A. Šturm c. kr. poštar v Jeranjicah 4 krone, vč. g. dr. Fr. Lumpe 1 staro krono t. j. 2 kr., g.dč. A. Divjak učiteljica na Strekljeveci, g. I. Malnarič, šolski voditelj na Črešnjevci g. Fr. Jug posestnik v Šmariji pri Jelšah in g. Fr. Peterlin učitelj v Kolovratu po 1 kr.

Prav vesel pojav za našo družbo je doba „kroninih darov“ in zajedno prelep odsev nesebične požrtvovalnosti slovenskega občinstva. Torej Bog povrni! Mi le želimo, da bi doba „kroninih darov“ še dolgo trajala in da bi še dalje tekmovali v rodoljubni požrtvovalnosti domoljubkinje z rodoljubci, stan s stanom, kraj s krajem. Bog daj svojega blagoslova!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Na II. običnem zboru slovenskega fer. društva „Sava“ dne 13. t. m. v Kranji izvolil se je za leto 1893/94 odbor: Predsednik: Vladimir Ravnkar, stud. iur. Tajnik: Govekar Francišek, stud. med. Blagajnik: Mazi Jožef, stud. techn. Namestnika: Arhar Ivan abit. in Mulaček Ivan abit. Podpredsednika: Gregorec Francišek, stud. iur. in Kogoj Stanko, stud. iur. Odborniki: Vrtačnik Ivan, stud. iur., Oražen Ivan, cand. med., Omrza Jožef, stud. ing., Poljanec Leopold, stud. phil., Žmavec Ivan, stud. iur., Zwitter Ivan, stud. iur., Gruntar Rudolf, stud. iur., Šabec Francišek, stud. med., Tomc Ivan, stud. iur. in Prevec Jožef, stud. iur. Preglednika: Voncajz Janko, cand. iur. in Demeter Bleiweis vitez Trateniški, cad. med.

Za zastavo pev. društva „Hajdrih“ na Proseku nabralo se je v Solkanu v torek 15. t. m. med „Adrijaši“ in Solkanci v čast navzočega pevca društva „Hajdrih“ 1 gl. 11 kr.

Barkovljanski pevci peli so v praznik D. M. dne 15. t. m. na Sv. Gori pri veliki sv. maši. Petje je bilo izvrstno in v čast Barkovljanom. V spomin romarskega izleta vzdala se je v zidu pod cerkvijo (tikoma plošče „Del. podp. društva“ Tržaškega) prav lepa plošča iz črnega mramorja z jako primernim napisom.

Na Sv. Gori odpeli so Barkovljani po končani službi Božji več narodnih pesmi, a uprav prijetno ure so doživeli v prijaznem Solkanu.

V gorenjih prostorih gostilne tamonjega gosp. župana vnela se je prijetna zabava. — Barkovljanske pevce pozdravili so tu odbor čitalnice z vrlim nje predsednikom na čelu, ter gosp. župan z večimi občinskimi svetovalci. Od jedne in druge strani je bilo čuti navdušenih napitnic, a vmes je donelo krasno slovansko petje.

Iz govorov predsednika čitalnice doznati je, da so Solkanci narodnjaki in in poštenjaki prve vrste, koji se ne dajo strašiti po kričanju lahonskih listov. Vri Solkanci so zatrjevali tudi, da jih je petje Barkovljanov navdušilo, ter da napravijo i oni svoj pevski zbor. Dal Božel!

Pri odhodu peli so Barkovljani skozi vso vas, (in to na željo domačinov) „Zrinjski Frankopanko“ in „Istarsko koračnico“. Spremljali so jih gosp. župan, nekateri občinski svetovalci in odborniki čitalnice, a domačini so jih pozdravljali glasnimi živio-klici.

Dopolnilna volitev za deželni zbor istrski vršila se bode dne 20. septembra t. l. — Priobčili smo že, da morajo vsled smrti poslanca g. Franje Sbiša voliti novega zastopnika mesta Poreč, Novigrad in Umag.

V Dolni napadel je vol kmeta Jakoba Štrajna in ga trikrat vbodel v hrbet in ledja. Kmet moral je zbok izdatnih ran v tržaško bolnico.

Jesenske velike vaje v Galiciji odpa-dejo letos radi kolere.

Povodnji napravile so velikanske škode minoli teden na Štajerskem okolo Gradca, te dni pa po Galiciji.

Narodno-gospodarske zadeve.

O pogozdovanju Krasa piše „Soča“: Od leta 1885. do konca leta 1893. to je v 9 letih zasadilo se je v političkem okraju sežanskem 725.95 hektarjev s 5.847.350 gozdnimi sadikami na novo in 5.498.430 sadik se je nadomestilo, skupaj tedaj 11.345.780 sadik. Torej pripada na leto 1.260.642 sadik. Koliko truda in prizadevanja je bilo treba, da so se te nasadbe sponesle, razvidi se že iz števila sadik, katere so se morale nadomestiti. Sicer pa so velikanske težave, s katerimi se moramo bojevati glede suše, burje in žužkov, domačinom in poznateljem Krasa dobro znane, in mislim, da o tem mi ni treba govoriti.

Vendar smemo dandanes odločno trditi, da so se z malimi izjemami sponesle vse kraške nasadbe in rast, vegetacija dreves je izvrstna.

Obžalovati je le, da denarna svota, katera je odmerjena pogozdovanju, ne zadostja, ako bi hoteli Kras hitreje pogozditi. Od l. 1885. do konca 1893. pogozdilo se je povprečno vsako leto 81 hektarjev. Površina, katero je sodnijski sežanski in komenski okraj pravokrepno uknjižil v katarster za pogozdovanje, znaša samo 8°/_o skupne površine pašnikov, gozdov itd. V pogozdovanje potrebovalo bi se še tedaj okolu 38 let. Ako bi pa bile denarne svote leta 1892. in 1893. kot merilo, pogozdilo bi se v 27 do 30 letih.

Ali tudi to število let je preveliko in v prid dobri stvari moralo bi se skrajšati, da se po nepotrebnem ne zavlečejo dobrote, katere so v zvezi z velikim številom let.

Kako velikega pomena je pogozdovanje Krasa tudi v gmotnem oziru, razvidi se že iz tega, da tla, katera so odmerjena v pogozdovanje, so, kakor smo že omenili, pašniki najslabše vrste, in njih največja vrednost znaša za hektar jedva 50 do 80 gl., da, v več slučajih nimajo niti te vrednosti.

Na 1 ha nasadé se okolu 9000 sadik, in praša se, kako vrednost bo imel 1 ha po 25 letih? Do tedaj se polovica, to je 4500 sadik v prebirni sečnji ali poseka ali se poizgubi drugim potom. Vzemimo pa za vse slučaje, da v 25 letih ostane le 3000 borov. V tej starosti merijo debla v prsni visokosti večinoma 20 cm. in so 7 do 10 m. visoka. Recimo le primeroma dalje, da eno tako deblo, ena taka žrt velja najmanj 20 novčičev (razmeroma velja pa dvakrat toliko in še več), znaša potem vrednost 3000 takih dreves 3000×20=600 gl., reci še s tisto goldinarjev! Toliko znašala bi le vrednost lesa. V koliko so se pa zboljšala tla v 25 letih? Paša, katera je, kakor smo omenili, v mnogih slučajih prav slaba, nadomestovala bi se v prvem desetletju s travo, katera bi se na dovoljenje žela in od 10. do 15. leta dalje bi tam že zopet lahko pasli. Zgube torej ni nobene.

Uvažujé torej vse odločilne činitelje, mora se odločno trditi, da bodo omenjena kraška tla veljala vsled zboljšanja, to je pogozdovanja v 20—25 letih na malo desetkrat več. Zatorej je tudi iz gmotnega stališča pogozdovanje velike važnosti. In to važnost priznavajo z malimi izjemami skoraj povsod. Narodno premoženje na primorakem Krasu narašča vsako leto za pomenljive in velike svote, in v malih desetletjih delila bo ta glavica Kraševcem blagoslov in blagostanje. Da se žalostne razmere na Krasu boljšajo, zahvaliti se imamo skrbnemu in pridnemu pogozdovanju od strani visoke vlade. In temu Krasu, kateri je narava tako mačehovski preskrbela, privoščiti moramo boljše bodočnost in milejšo usodo!

Javna zahvala

Podpisani izrekajo tem potem najiskrenejšo zahvalo gosp. županu Mozetiču, dotičnim občinskim svetovalcem in slavnemu odboru čitalnice Solkanske, z vrlim nje predsednikom na čelu, na prisrčnem bratskem vsprejemu v Solkanu na praznik D. M. dne 15. t. m.

Barkovlje, 16. avgusta 1893.

Pevci „Adrijaši“.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskalnice. Cl.

Franca Potočnika gostilna

„Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Pivarna Lavrencič (via Rossetti nasproti) lekarni E. Leitenburg) priporočuje svoja izborna isterska vina častitim družinam po najnižji ceni 80 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnosti. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slavnega občinstva. Ponižni

104-98

P. Favero.

Poznani

prašek za zobe

prof. dra. Haidorja

je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred nesnago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatlice po 30 in 50 nvč. se dobivajo izključno v odlikovani

lekarni Praxmarer („Ai due Mori“) mestna palača — Trst.

V najem se da

hiša št. 96, stoječa ob cesti proti Lonjeru nasproti hiše ranj. Fr. Taliata. Hiša ima 4 prostore. Poleg hiše je 800 seznejev zemljišča, nasajenega s trtami in dobro obdelanega. Natančni pogoji se izvedo pri lastniku Ivanu Gregoriću v Škorklji h. št. 132. 2-3

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravnih lastnosti z častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu. z zlato svetinjo v Bruselju in Tunisu.

Želodčeva tinktura lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani je vapošno dijetelno sredstvo, katero krepi in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izborno pospešuje.

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gl. 36 nč., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kigr.) za 5 gl. 26 nč. — Poštino plača vedno naročnik. 12-7

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesionovani zastop 50-24

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & commercielier Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Pozor!

Usejam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem vnovič odprl v via Nuova št. 27

trgovino

z manifakturnim blagom

(prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce

52-13

M. Milič.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi odlikovane lekarni Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečine ublažujoče drgjanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gl. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so providene iz „sidrom“ kot varstveno znamko.

Osrednja razpošiljalnica: Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen. Prag. 43-29

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča

35

veliko zalogo manifakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Zaloga Dunajske tovarne

pohištva

IGNAC KRON & COMP.

V TRSTU

Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolò

priporoča

13-7

svojo velikansko zalogo pohištva najsolidnejše kakovosti v najmodernejših modelih po tovarniški ceni.

Pisмено jamčenje!

Velika zaloga pohištva iz železa vsakovrstne kakovosti zmiraj popolnoma vrejena.

Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj Trsta zbrati si solidno pohištvo v raznovrstnem stilu, razpošiljam moj novi cenik na zahtevo v katerikoli kraj gratis in franko.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 72-104

Prodaja in popravlja ure.

Se rabi 40 let v mnogih hlevih, kadar krave ne marajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu zboljšanja mleka in da krave dajo več mleka. (II. b)

KWIZDIN Korneuburški redilni prašek za živino Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogrske. GLAVNA ZALOGA: Fr. Iv. Kwizda c. in kr. avstr. in kr. rum. dv. založnik, okrožni lekar Korneuburg, Dunaj.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrečno Kwizdin Korneuburški redilni prašek za živino.

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Permanentno razpečevanje.

Spričavalo analize.

Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podvrgel mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistega lana; pri nadaljnem preiskovanju se je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerina in da jeden kvadratni meter tehta le 9-284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravilju škodljivih tvari. 24-9

Trst, 19. aprila 1893.

Prof. Avg. Vierthaler.

Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

Škropilnice in žvepljalke za trte

inžinirja Živica,

MLATILNICE IN ČISTILNICE ŽITA, mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi vse potrebno za stroje

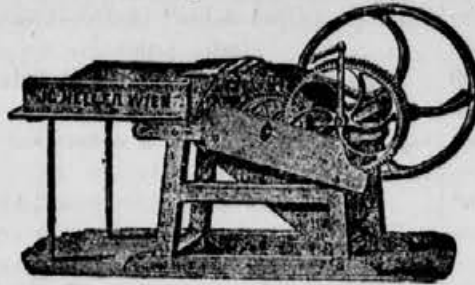
se dobiva zmiraj v zalogi tvrdke

Schivitz & Comp.

(Živio in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in prirejanje mošta iz sadja!

Mlatilnice, vitelji, trijeri, mlini za čiščenje žita, slamoreznice, samotorni aparati proti peronospori, stiskalnice grozdja in oliv, stiskalnice sadja, mlini za sadje, potrebščine za kletarstvo, sesalke za vse potrebe, kakor tudi vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in izdelovanje vina iz sadja

prodaja v najboljši in najnovejši sestavi

IG. HELLER, DUNAJ,

20-12

2/2 Pratestrasse N. 78.

Cenike z obilnimi podobami v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku zastonj in franko.

Najkulantnejši pogoji. — Jamčenje za dobro delo. — Pošilja se tudi na poskušnjo. Cene so zopet znižane. Prekupci dobijo visok rabat.

Znatno znižane cene.

Stiskalnice za vino, sadje in oljke.

Izviren fabrikat

10-8

najnovejše in izvrstne konstrukcije z neprestano delujočo dvojnato silo. Zajamčena je največa delavnost do 20% večja nego pri katerih si bodi družih stiskalnicah. Pri vseh razstavah s prvimi nagradami odlikovani

mlini za grozdje, sadje in oljke,

stroji za sušenje sadja, kakor tudi vseh drugih pridelkov iz rastlinstva, živalstva in rudništva, stiskalnice za seno, slamo itd. na roko, stroji za trebljenje koruze, za čiščenje žita. Najnovejše avtomatične in patentovane „SYPHONIA“ škropilnice.

Izdelujejojeje jedino le tovarnarji:

P. H. MAYFART & C.º

tovarna za gospodarske in vinarske stroje

DUNAJ, II, Taborstrasse št. 76.

Kataloge razpošilja zastonj. — Vsprejema zastopnike. Opominja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.